

fremdrages. Der forefaldt nemlig for den opmærksomme lagttager dette, at det ærede Medlem fra Ringkøbing stod op her paa Talerstolen og erklærede, at han tog Ansvaret for, hvad der er passeret ved hans hemmelige Forhandlinger. Ja, det tror jeg, men deri, at han betoner, at han har Ansvaret, og at ikke et eneste Medlem af Venstre træder frem og siger, at de ogsaa har Ansvaret, deri ligger en indirekte Erkendelse af, at ingen af Venstre kan bære dette Ansvar, men at det maa væltes over paa det ærede Medlem fra Ringkøbing alene.

Paa samme Maade forefaldt der en anden interessant Begivenhed i Gaar under Forhandlingerne, da det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) først svarede mig, som første Gang stillede de 4 Spørgsmaal til det ærede Medlem. Da henviste han til den Attrap, man kalder Venstres Erklæring. Der staar i denne lange Erklæring ikke andet end, at man har Tillid til det ærede Medlem fra Ringkøbing og mener, at han har handlet i bedste Hensigt. Det er ganske som ved en Attrap: naar man lukker op, er det gabende Tomhed. Det troede det ærede Medlem fra Æbeltoft, han kunde klare sig med. Men da saa den højtærede Forsvarsminister begyndte at rette i alt væsentligt de samme Spørgsmaal, saa lod det ærede Medlem fra Æbeltoft, der selv kalder sig en klog Rotte, sig lokke frem til en ny Erklæring, saa det ærede Medlem er nu ikke saa klog, som han selv tror, eller ogsaa kan man ikke klare sig med denne Rottefornuft i denne Sag. Thi allerede derved, at det ærede Medlem lader sig lokke frem til en ny Erklæring af anden Art, erkender det ærede Medlem indirekte, at nu er Venstres lange Erklæring ikke længere fyldestgørende, nu kan den ikke du; der maa noget andet til.

Men den Erklæring, det ærede Medlem kom med, var heller ikke fyldestgørende. Der blev ikke sagt andet i den, end at der er delte Meninger i Venstre om Sagen, men det er ikke nok at faa det at vide. Nu vil jeg gerne spørge: Deler det ærede Medlem den Anskuelse, at Instruksen var forsvarlig? Vil det ærede Medlem for sin egen Person besvare de 4 Spørgsmaal, jeg har stillet? Det beder jeg det ærede Medlem gøre, saa kan vi faa at vide, hvordan i hvert Fald dette ærede Medlem staar. Dernæst tillader jeg mig at rette de samme Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), som var og er Medlem af Udvalget. Det vil dog have sin Interesse at faa at vide, om disse særlig fremtrædende Mænd indenfor Partiet Venstre billiger Instruksen.

Om de billiger, at man ikke har afkræftet Lüttkens Udtalelser om de ansvarlige Ministres Forhold i Tilfælde af en Krig. Om de billiger, at det ærede Medlem fra Ringkøbing tav baade i 1909 og i 1914, og om de to ærede Medlemmer billiger hele den tve-tydige Politik, der i denne Sag er ført af det ærede Medlem fra Ringkøbing. Naar Partiet Venstre ikke kan lade sig drive til et aabent og redeligt Svar som Parti, saa skal vi nok finde de Herrer. Saa kan vi tage dem enkeltvis. Saa gør vi dem den Tjeneste og viser dem den Høflighed at tage dem fra Toppen. Nu beder jeg det ærede Medlem fra Æbeltoft om for en Gangs Skyld at tage Mod til sig og svare, saa der kan komme Klarhed i hans Stilling til denne Sag.

Efter disse Bemærkninger, som jeg har ønsket at gøre angaaende dette Spørgsmaal, fordi enhver Rigsdagsmand, han være saa ung, han være vil, har Lov til at tale med i denne Sag — og det ærede Medlem fra Ringkøbing kan ikke med nogen som helst Ret her fra Talerstolen ironisere over, at jeg efter hans Mening er for ung til at vide Besked om, at han har en daarlig Hukommelse; jeg kan godt huske saa langt tilbage som til 1908 —, skal jeg gøre nogle Bemærkninger om de Spørgsmaal, jeg har været inde paa under Finanslovsforslagets Behandling vedrørende saglige Emner.

Jeg vil gerne takke den højtærede Landbrugsminister, fordi han i sin Tale har erkendt, at den danske Stats ferske Vande giver et alt for latterligt ringe Udbytte. Jeg takker Ministeren, fordi han vil bestræbe sig for ad den Vej at faa større Indtægter til den danske Stat; men jeg beklager samtidig, at Ministeren ikke vil gaa med til en rationel samfundsmæssig Drift og gøre et Forsøg, hvor Kontrakterne med Sportsfiskerne nu udløber. Det er at lade være med at benytte en gunstig Lejlighed.

Dernæst vil jeg gerne takke den højtærede Landbrugsminister for hans imødekommande Svar angaaende Opdyrkningen af den jyske Hede. Jeg har ført denne Sag frem lige fra 1915 til Dato og mødt stærk Modstand i saa Henseende fra Partiet Venstres Side. Nu derimod, da det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) ved privat at tage Sagen op og indføre Stordrift et Stedovre i Jylland har vist, at Stordriften, som jeg har anbefalet, er rationel — nu bøjer den højtærede Minister sig for denne Tankes Rigtighed og erklærer, at han for sit Vedkommende er villig til at lade Statens Grundforbedringsvæsen gøre et Forsøg, og det takker jeg for. Men jeg kan ikke